

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

המלך

פנחס

אור

משפט השבוע: גדולת האדם איש אשר רוח בו שמסוגל להכיל ולקבל כל אחד כמו שהוא:

גדולת האדם שיכול להכיל כל אדם:

במדבר פרק כז (טז) וידבר משה אל יקנן לאמור: (טז) ופקד יקנן אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה: (יז) אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יקנן כצאן אשר אין להם רעה: (יח) ולאמר יקנן אלי משה קהילך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו:

ופרש"י במדבר פרק כז פסוק יח אשר רוח בו, כאשר שאלת שיוכל להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד: וכתוב יותר בספרי זוטא פרק כז פסוק יח איש אשר רוח בו, שיהא הולך עם הקפדנים כפי דעתן ועם המתונים כפי דעתן:

שאלות:

א והקשו המפרשים מדוע יהושע זכה להמשיך את הנהגת ישראל אחרי משה, והרי מבואר ברמב"ן בפרשת שלח שמדר שמות המרגלים לפי גדולתן וא"כ נמצא שכלב היה גדול מיהושע שהוא השלישי ואילו יהושע החמישי ומהראוי שהוא ימשיך את ההנהגה ולא יהושע? **ב** עוד הקשה המשנה שכיר במדבר פרשת פינחס יפקד ה' אלוקי הרוחת וגו' איש על העדה [כו], מן ארשום מה שראיתי במרדכי במס' תענית [פי' תריט] בד"ה יחיד הראוי למנותו לפרנס, וז"ל שנינו בתוספתא איזהו יחיד כל שמינוהו ב"ד פרנס על הצבור בדבר צבור שאירע להם צער ונזקק להם, פי' שמינוהו פרנס על שנוקק להם בשום צער שהצילם, דהואיל שהוא אדם העוסק בצרכי צבור ראוי נמי להתמנות על מעשה רבים, ומכאן נהגו לעבור לפני התיבה בראש השנה ויום הכיפורים פרנסין המגינין על הדור שלהם, עכ"ל. היוצא מדבריו שאדם הנזקק להציל את הדור מצער שלהם ראוי למנותו לפרנס על הדור, וקשה לי קשיא אלימתא ממקרא מפורש בפ' פנחס [במדבר כה, יא] דהכתוב משבח ומפאר את מעשה דפנחס, "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל ולא כיליתי את בני ישראל בקנאתי", והי' במסירות נפש גדול כמבואר בסנהדרין [פב, א] והרי דמסר נפשו בשביל הדור, ובאותו פרשה מספר לן הכתוב [כה, טז] דמשה התפלל יפקוד ה' אלקי הרוחות איש על העדה ולבסוף מינו את יהושע, ולפי דברי המרדכי היה ראוי לזה פנחס שנוקק להציל את הדור מהסכנה הגדולה שהיתה מרחפת עליהם ומה הי' דעתיה דמשה דהתפלל ע"ז כלל, וכי נעלם ממנו ח"ו סברת המרדכי דאיש כזה ראוי לזה וא"כ הי' הסברא הפשוטה למנות את פנחס שהציל הדור מכליון לפרנס הדור וצע"ג ודו"ק. ואח"כ מצאתי בב"ח בסוף סי' תרי"ט שכונתי לדבריו עיין שם. **ג** עוד הקשה האלשיך, כי הרי מאז היו אלדד ומידד מתנבאים במחנה (במדבר יא כו). ידע משה כי יהושע הוא מכנים את ישראל לארץ, כי הן זאת היתה נבואתם כמבואר (ספרי במדבר יא כו) ובפרש"י שם. ולמה עשה עצמו כבלתי יודע ומייעץ לפני קונו יפקוד איש על העדה. וגם מציאות אומרו יפקוד וכו', כמו זר נחשב שיראה כמייעץ למלכו של עולם חלילה? **ד** עוד שאל אומרו אשר יצא לפניהם כו' ואשר יוציאם כו', שיראה דבר אחד נאמר ארבעה פעמים? **ה** עוד הקשה רבנו שלמה אלפנדרי זצ"ל, מדוע כתוב על העדה היה צריך לכתוב אל העדה? **ו** וכן מה הכוונה שאמר עוד אשר יוציאם ואשר יביאם? **ז** ועוד היה ראוי לומר לא תהיה עדת ה' בלי רועה, ולמה להאריך ולאמר אשר אין להם רועה?

ביצד ראוי להנהיג ומדוע נבחר יהושע:

אולם התורה באה ללמדנו מי ראוי להנהיג וכיצד ראוי להנהיג שבעצם תפקידו של המנהיג מהולק לשני חלקים והם איש אשר רוח בו פירושו שמסוגל להכיל כל אדם באשר הוא למרות שאינו נוהג כהשקפת עולמו, ובנוסף שיהיה מנהיג את העם ולא מונהג על ידי העם שזה הסמכות בהנהגה.

החלק הראשון של המנהיג. מבואר במדרש אגדה (בובר) פרק פרשת פינחס סימן טז יפקוד ה'. כיון ששמע משה שימות, התחיל לבקש רחמים על ישראל, שיתן להם רועה שיהיה לו רוח לסבלם, והתחיל ואמר רבונו של עולם אתה יודע כל רוחות של בני אדם, מי הוא סבלן, ומי הוא רגזן, אתה פקוד איש על העדה אשר יצא לפניהם במדבר, ואשר יבא לפניהם לעשות כל צרכם, ואשר יוציאם בזריונות, ואשר יביאם בתפלותיו, ואמר לו הקדוש ברוך הוא כל הדברים שאמרת תמצאם ביהושע תלמידך, לך והקם אותנו, הדא הוא דכתיב קח לך את יהושע בן נון ונתת מהודך וכו' ע"כ: ללמדנו שהחלק הראשון בהנהגה צריך להיות איש אשר רוח בו שיוודע להלך כנגד רוחו של אדם ולדעת לקבל ולהכיל כל אדם באשר הוא איך שהוא, גם כאשר הוא נוגד את השקפת עולמו ואת דרכו, ההכמה לדעת איך להיות קשוב לזולת ולרדת אל העם ומשם להדריכו ולהעלותו

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

מעלה מעלה, ולצערנו רבים וטובים אשר אינם יודעים כיצד להתמודד עם אדם שאינו נוהג כהשקפת עולמם וחושבים שהדרך היא ללכת בצורה מוקצנת נגד דרכו, כדרכו של שמאי שהיה קפדן ובגלל זה דחה כל הגרים שלא הלכו לפי השקפת עולמו, אולם לעומתו הלל ידע לנתב הדברים בהכמה ולקרב אותן ולהלך כנגד רוחו של כל אחד, כמ"ש שלמה המלך הנודע לנער על פי דרכו ולא על פי דרכך והשקפת עולמך אלא עם הכלים שיש לו תשתדל לרומם ולגדל אותו, וכמ"ש הגמרא במסכת שבת דף לא ע"א לימים נדווגו שלשתן (אותן גרים) למקום אחד, אמרו קפדנותו של שמאי בקשה לטורדנו מן העולם, ענוותנותו של הלל קרבנו תחת כנפי השכינה. ולזאת משה רבנו פנה לקב"ה והציע שלמרות אשר כלב גדול יותר מיהושע וגם פנחס קינא להשם ובזכותו ניצלו כלל ישראל אך מנהיג אינו יכול להיות קנאי וקפדן, אלא חייב להיות איש אשר רוח בו שיודע להלך כנגד ולפי רוחו של כל אדם ורק כך יכול לקרבן לתורה ולמעשים טובים, כמאמר התנא באבות פרק ב מ"ד הלל אומר וכו' ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו. הראת לדעת כי יהושע נבחר מפני שזכה לתכונות האלו איש אשר רוח בו להבין כל אחד ואחד ולהיות סבלן ונהתן ולא כעסן ורגזן בהיותו יודע לרדת אל העם ולרומם אותם מהמקום שהם נמצאים כי אחרת לא יהיה שייך להנהיג את כלל ישראל אשר יש בהן טרחנים ויש רגזנים ויש מתלוננים וכדומא. זאת ועוד הוסיף בספר שיחות מוסר לגר"ה שמו"ר ב"ר זצ"ל שמתנאי המנהיג להיות כאב אוהב לישראל שהאב מבין את הבן, וכלשון משה שאמר במדבר י"א יב. וכי אני הריתי את העם הזה אם אנכי ילדיתיהו והביא בשם הספורנו כל מעלת האב שיכול להנהיג בנו גם כאשר הם שונים בגלל שעיני כולם נשואות לאב שאוהב ובטוחים בו שיעזור להם, אך כאשר ישראל מתלוננים ואין להם האימון במנהיג אינו יכול להנהיגם.

מה נתחדש למשה אחר שכבר נאמר שיהושע ממשיך:

ובזה יובן גם מה נתחדש אצל משה רבנו לבקש מחדש לפקוד מנהיג אחרי שכבר נאמר לו על יהושע, אולם אחרי מעשה פנחס אשר קינה להשם ומסר את נפשו והכניס עצמו לסכנה גדולה מאוד ובכך הציל את כלל ישראל, הרי הוכיח מנהיגות ואף הקב"ה הבטיח לו הנני נותן לו את בריתי שלום, והוא מעין הנהגת משה רבנו כפי שאמר לאחר שהטאו ישראל בעגל (שמות לב, לב): "ועתה אם תשא הטאתם, ואם אין מהני נא מספרך אשר כתבת". ולכן משה חשש שעלול להיות לאחר המצב החדש שימונה פנחס למנהיג, ולכן אמר משה צריך שיהיה איש אשר רוח בו שיודע להלך כנגד רוחו של כל אחד, ואילו פנחס הוא קנאי ולא יוכל לסבול את מירחת בני ישראל וכאשר מבואר עוד על אליהו שהוא פנחס במלכים א פרק יט פסוק י ויאמר קנאי קנאתי ליקוקן אלהי צבאות פי' עזבו ברייתך בני ישראל וכו'; ועצר את הנשם שלוש שנים, והשיבו הקב"ה שלמרות זאת יהושע הוא ינהיג אשר רוח בו כדברי המדרש. ומעין זה ראיתי בספר דף על הדף פנהדרין דף פב ע"א עיי"ש.

דברי התנא אוהב את הבריות ומקרבן לתורה:

ובעצם הן הם דברי התנא בפרקי אבות פרק א משנה יב הלל ושמאי קבלו מהם הלל אומר הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה; ויש לשאול מדוע הקדים אוהב את הבריות ואחר כך ומקרבן לתורה? אולם התנא מלמדנו שבכדי שאדם יוכל לקרב את הבריות כתנאי מקדים והכרחי שתהיה בו אהבת ישראל וכל שלא יאהב את הבריות לא שייך ולא יצליח לקרב את הבריות לתורה. בהיות ורק כאשר האוירה נעימה אוהבת ואוהדת ומעודד ומפרגנת אפשר להשפיע על האחר. ויסוד זה הוא מקיף את כל חיי האדם בין בני הזוג ובין הורים לילדים ובין מהנדך לתלמידיו ובין רב לאנשי קהילתו חובת האדם לעבוד על המידות שלו וללמוד להכיל כל אדם כמו שהוא ומתוך אותה אהבה אפשר להגיע ולהשיג השיגים גדולים הן בשלום ביתו וכן בחינוך בניו וכן מחנך עם תלמידיו או רב עם בני קהילתו. אולם רבים טועים והושבים שכולם חייבים להיות ולעשות ולנהוג כפי שהן ולא מבינים שהמציאות אחרת, כי ילדים לא בוחרים אלא מקבלים במתנה ולכל אדם יש תכונות שונות ואף תכלית שונה בעולם וההכמה להלך כנגד רוחו של כל בן ובן ושל כל תלמיד ותלמיד ושל כל עובד ועובד או מבני קהילתו ולרדת אל העם ללמוד להבין ולהשכיל כל אחד את מצבו וצרכיו ויכולותיו וכפי זה להורות את דרכו ולקרבנו לתורה, כדברי שלמה המלך משלי פרק כב פסוק ו הנהך לצער עליי דרכו גם פי' יזקין לא יסור מ'מנה: הדגיש שלמה המלך על פי דרכו של הנער ולא על פי דרכך, ואם אינו נוהג כך הרי הוא נכשל בהנהגתו, כאשר ישנם הורים שטועים ונלחמים בצורה מוקצנת עם בניהם אשר אינם מותאמים להשקפת עולמם ובכך מאבדים את הכל, וכן גם תלמידיו חובתו לחנכו לפי היכולות של התלמיד ולא של המחנך, כפתגם הנפוץ אל תהיה צודק אלא תהיה חכם שזה מפתח לחיים.

מעשה שהיה:

לדוגמה אספר שפעם באחת הבחירות אשר הקלפיות היו בתלמוד תורה שלי בעיה"ק אלעד ת"ו והלכתי בבוקר בכדי לראות שהכל מסתדר וכמובן עמדתני בכניסה וקבלתי כל תלמיד שהגיע בחמימות ובוקר טוב וכדומא, עמד לידי שומר שהיה מפקח על הקלפי וראה את המחזה הזה ואמר לי כבוד הרב האם ככה אתם מקבלים את התלמידים אמרתי ברור כל ילד הוא עולם בפני עצמו, אמר לי אני מקנה בכך תדע לך שאם אני כעת שומר הנעתי לזה רק בגלל המנהל של הבית ספר שלי שכל יום

בית: רח' שמאי 18 טל: 039096874 לשכה רח' שמאי 13, אלעד • טל: 03-9096601 • פקס: 03-9337941

tel: 972-3-9096784 • hom: 18 shamai st' fax: 972-39337941 • tel: 972-3-90966001 • 13 shamai st' elad 40800

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

כשהייתי מגיע לבית ספר היה נותן לי סטירה ואומר עוף לכיתה ומילים דומות לא יכולתי לסבול את הלימודים ומאסתי במקום מרוב היחס וזה מה שהוציא אותי מהמסגרת. ללמדנו עד כמה חום ואהבה פועלים ומחוללים את ההעצמה בתלמיד ובוה טמון כל הצלחתו.

מעשה בנער נושר:

פעם פגשתי תלמיד שנשר לרחוב ודובבתי אותו ושאלתי אותו כיצד הגיע לכך להדרדר עד הלום והוא מבית הרדי שומרי תורה ומצוות, אמר לי כבוד הרב אני יגיד לך את האמת כל ההדרדרות שלי אך ורק בגלל המחנך שלו, מפני שפעם עשה התלמיד איזה מעשה והמחנך פגע בו קשה במילים בוטות לפני כל תלמידי הכיתה, ומאז נכנסה בו שנאה גדולה כלפי המחנך ולא יכל להקשיב לו ולא ללמוד וכך התחיל לדרדר עד שעזב את ספסל הלימודים והגיע לרחוב. כמה מילים שלא במקום איכדו עולם מלא התלמיד וכל זרעו אחריו נקודה למחשבה.

ביאור המהרש"א מהו מעמדו של רב העיר:

והחלק השני של המנהיג. מלבד איש אשר רוח בו, מלמדת אותנו דבר נוסף שעל המנהיג למרות כל האמור להיות מנהיג ולא מונהג כי בזה מאבד את כל הצלחתו ולכן צריך לתת דגש להיות מוציא ומביא הולך וחוזר לפנייהם שהמשמעות של הדבר להכריע בדברים שמוטל עליו ולא להיות נגרר אהרי דעות בני אדם, ואף להיות הדוגמה וסמל ההנהגה ורק בזה יכול להצליח בתפקידו. ובוה נבא לביאור הפסוקים כדלקמן.

מסופר בספר ארוזי הלבנון על רבי יצחק ב"ר אברהם עקריש בין גדולי תלמידיו המצויינים של הסבא קדישא מהרש"א אלפנדרי זצוק"ל היה רב האי גאון הנודע בשערים מו"ה יצחק עקריש זצ"ל בעל המחבר ספר קרית ארבע והוא היה זקן וחכם וקנאי גדול ומסר נפשו על קידוש ה' תמיד וכמה פעמים נתפס במאסר עבור עניני הדת לולא הרב הגאון רבי שלמה אליעזר רבו שעמד לימינו ופדהו מרדת שחת בכל עת והיה גם כן עני גדול. על כן ביקש פעם אחד את רבו שישתדל בעדו שיקבלוהו לאיזה רב באחת מן העיירות שבקושטא שיוכל לפרנס את ביתו בכבוד, והרב מהרש"א אמר לו הנני להשתדל עבורך אבל בתנאי כפול שתבטיח לי כי באיזה עיר של קושטא שיקבלוך לרב לא תסרב כלל מלקבל המשרה והוא נתן לו דיבורו, על כן הרב השתדל שיקבלו לרב את רבי יצחק עקריש הנ"ל בעיר שהוא גר בה, ורבי יצחק לא רצה למלוך בעיר של רבו אבל הלא כבר הבטיח דיבורו לקבל בכל מקום שהוא, ובני העיר אף שהיה הר"ר יצחק הנזכר אדם גדול ומפורסם היה להם להרפה לקבל אחר תחת החכם אלפאנדרי, הרב לא רצה להורות להם בדבר הלכה מאז רק שכר בעצמו דירה בשכנותו עבור רבי יצחק ולכל שואל שאלה היה שולח אליו ואמר כי שם בית רב העיר ועל כן מוכרחים היו להסכים שרבי יצחק יהיה הרב וקבעו לו פרס בכבוד. ובשבת הראשונה דרש הרב רבי יצחק לפני העם ובאו גם כל חכמי ורבני העיר קושטא וכל הראשים ופרנסים ואחריו עמד הרב מהרש"א על הבימה ואמר על הכתוב במדבר כז-טז יפקוד ה' וכו' איש על העדה אשר יצא לפנייהם וכו' ושאל את כל שאלות הנ"ל? ואמר המהרש"א לבאר אמנם בדורות הללו בעונותינו הרבים כשלוקחים רב הוא רק לשאלות איסור והיתר ובשאר עניני העיר אין משגיחים על דברי הרב רק יתנהגו על פי דעת בעלי בתים, ולא עוד אלא שתולים בוקי פריקי ברב לאמר כי ציוה הרב לעשות כך וכך ובאמת אינו כן והרב מחריש לזה, ועל כן אין ידוע מי ומי הוא המושל אם הרב על הבעלי בתים או הבעלי בתים על הרב, ועל כן ציוה משה והזהיר מאוד באזהרה כפולה יפקוד ה' איש על העדה שיהיה המנהיג איש בתקפו על העדה ולא שהעדה יהיה עליו, וגם אשר יצא ויבא לפנייהם דווקא ולא מאחרייהם לגרר אחר דעתם רק המה יגררו אחריו בדעתו, ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה, דהיינו שאמנם יש רועה אך לא יודעים מי הרועה אם הרב או איזה בעל הבית המושל בדעת הרב כנזכר, והעיקר שהמנהיג לא ישא פני איש ויהיה מושל בכל אשר בהעיר על פי התורה אשר יורה להם עד כאן תורף דבריו הקדושים ע"כ. וכתב בספר נפש שמשון על קניני התורה, התורה ניתנה לחכמים שבאותו הדור אל השופט אשר יהיה בימים ההם, ואפילו אינו כשאר שופטים שהיו לפניו אתה צריך לשמוע לו אין לך אלא שופט שבימך רש"י דברים יז פ, וכאותו מעשה ברבן גמליאל שקבע את יום הכיפורים ליום מסויים ורבי יהושע חלק עליו ורבן גמליאל גזר עליו שיבוא אצלו באותו יום במקלו ובתרמילו וכך אכן עשה רבי יהושע ר"ה כד ע"כ. ואפשר לומר לזאת קוראים לרב העיר בשפת חז"ל "מרא דאתרא" שפירושו בעל הבית של העיר ומה בעל בית נוהג בביתו לפי דעתו ואחריו בני ביתו, כך בני העיר חובתם לנהוג על פי רב העיר בכל ענייני העיר, ואזי לנו שכך עלתה בזמננו שיש מאנשי הפוליטיקה אשר מזוללים בכבוד התורה ופועלים על דעת עצמם מתוך אנטרסים ללא התחשבות וכלי התייעצות עם רב העיר, ואשרי ההולך בדרכי התורה אשר מלמדת אותנו בינה להבין ולהשכיל עד כמה חובת תושבי העיר לנהוג בכבוד התורה. ובדומה לכך לכל מנהיג כפי דרגתו צריך לדעת להנהיג ולא להיות מונהג בכל נושא ומאידך צריך לשמר את מעמדו של המנהיג ולתת את המקום והכבוד המגיע לו כי רק בדרך זו יש הצלחה.

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

מעשה שהיה עם בעל התיבות והגר"מ בנעט:

ומסופר על גדולי ישראל כיצד דאגו לשמר ולא לפגוע בכבוד המנהיג כגון רב העיר, מסופר על בעל התיבות רבה של ליסא שנוהר מאוד לא לפגוע בכבוד הזולת גם על השבון כבודו עצמו הוא, פעם דרש בבית הכנסת בעיר ניקלסבורג בנוכחות האב"ד א"ז רבי מרדכי בנעט זצ"ל וכאשר רמ"ב העיר באמצע הדרשה שיש ירושלמי שמשמע ממנו שלא כדברי התיבות הלה לא הגיב כלל ובמקום זה קיצר את דרשתו באופן שכולם כולל רמ"ב חשבו שלא מצא תשובה לקושייתו של רמ"ב, אמנם כשהזר לביתו המרא דאתרא עיין שוב בסוגיא וראה שהצדק דווקא עם הדרשן האורח רק אחרי הפצרות רבות מצד רמ"ב הודה בעל התיבות שבאמת לפי מסקנת הירושלמי דווקא מוכח שהוא צדק בדבריו בדרשה אבל הוא לא רצה לפגוע בכבוד האב"ד הוא אמר שדמא ידידיה של המרא דאתרא סומק טפי מדם עצמו אשר אך עובר אורח הנהו ומוטב שיחלל כבודו ואל יתחלל כבוד הגאון מרא דאתרא בכדי לא לפגוע במנהיגותו, רמ"ב התפעל מאוד מהתנהגותו של הדרשן האורח ומיד כינס את כל בני העיר כדי לספר להם על גודל מדרגת הרב מליסא.

מעשה עם הגר"א:

וכן מעשה שהיה בוילנא בזמנו של הגר"א בבית החייט שהיה שכנו של הגר"א התעוררה שאלה על עוף בערב שבת שלא החייט את אחד מילדיו שילך לשאול את הגר"א והגר"א הטריף את העוף, אשת החייט שלא ידעה שבעלה שלח את אחד הילדים לשאול את הגר"א שלחה אף היא ילד אחד שילך לשאול את רבה של וילנא רבי שמואל ב"ר אביגדור זצ"ל חזר הילד ואמר שהרב פסק שהעוף כשר, והמבוכה היתה גדולה חזרו לרב ואמרו לו שהגר"א פסק שהתרנגולת טריפה, הלך הרב לגאון ואמר לו אתה אמנם גדול ממני בתורה עשרת מונים אך אם נפסוק כמוך תתערער סמכותי כרב העיר עלינו לבוא לבית החייט בליל שבת זה ולאכול שם את העוף התורה אינה תלויה בגאונות של הגר"א אלא ברב הפוסק של העיר אני הרב ולא אתה, והגר"א הסכים לו אך כשהגיעו לבית החייט והתיישבו כדי לאכול את העוף באותו רגע ניתק החבל שקשר את המנורה לתיקרה ונר החלב נפל לתוך התבשיל ומזילא לא יכלו לאכול את העוף מובא בספר הגאון החסיד מוילנא עמ' רנג. הראת לדעת כי דעתו של הגר"א שהובתו לבטל דעתו לדעת המרא דאתרא גם אם הוא גדול ממנו בכדי לא לפגוע במנהיגותו, אולם מהשמים חסו על כבוד הגר"א שלא יתבזה כאילו הוא טעה ונפלה המנורה כך שנשמר כבודו.

מוסר השכל:

עלה בידנו ללמוד כי בכדי להיות מנהיג מוצלח וראוי לכך תלוי בשני החלקים מצד אחד להיות מאוד לבבי וסבלן כלפי כל אחד להכיל ולהבין לרוחו של הזולת ולהיות שותף לכאבו ולשמחתו בכדי שיתחבר למנהיג ויושפע ממנו לטובה, ומאידך אסור להיות מונהג אלא חובתו להנהיג ושהדבר יהיה ברור בכדי שיסורו למרותו, והדברים אמורים לא רק במנהיג אלא כל אדם בביתו ועם בניו ותלמידיו או עובדיו או אנשי קהילתו המפתח להצלחה לדעת להכיל כל אדם כמו שהוא ולהרעיף אהבה וחום ורק אז יכול להגיע לתוצאות מוצלחות, ואין הדבר סותר שצריך שהדבר יהיה ברור שהאבא הוא הסמכות העליונה ולו משפט הבכורה וההכרעה שרק כך אפשר לגדל ולחנך את בניו, וכך הדבר בכל מסגרת שאדם נמצא חייב להשתמש בשני החלקים ואך ורק כך יוכל להצליח בתפקידו.

משפט השבוע אוהב את הבריות ומקרבן לתורה:

הדרך להצלחה להיות קודם אוהב את הבריות ורק כך יוכל לקרבן לתורה, ללמוד להכיל ולקבל כל אדם כמו שהוא ורק מהמקום הזה יצליח להשפיע לטובה.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך.

הצב"י מרדכי מלכא עיה"ק אלעד

